

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Satoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Ham Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, svagy dísz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termétek szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Az engesztelhetetlenek.

— jul. 6.

Ugy is hívják őket, vagy inkább ők magukat, hogy „harci párt,” szemben azokkal, akik a Kossuth Ferenc álláspontját vallják magukénak és ragaszkodnak ahhoz a kötéshez, mely az egész függetlenségi párt és a kormányelnök között, még mint designált miniszterelnök között létrejött.

Ők azonban, az engesztelhetetlenek, vagy, ha nekik így jobban tetszik, hát harci párt, nem békülnek, nem alkuszak, hanem küzdenek, azaz obstruálnak tovább.

Legalább ma még ezt hirdetik, bár az a körülmény, hogy ma délután ismét értekezletre gyűlnek össze a Kossuth-istákkal együttesen, még biztat egy halvány kis reménységgel, hogy a józan ész és a lelkiismeret szava végtére is győzni fog a csillapíthatatlannak állított harci vágyakozáson.

Ismétlem azonban, hogy én ezt a reménységet nagyon kicsinynek és napról-napra fogyatkozóknak látom.

Ha az engesztelhetetlen urak már odáig mentek az ő végzetes rövidlátásukban, sőt tökéletes vakságukban, hogy kárhozatos ösztönüknek áldozatul dobták már oda legsajátabb pártérdekeiket is, akkor ezek az emberek az ország egyetemes nagy érdekeinek a felfogására már aligha képesek.

Mert ehhez valami egyéb is

kell, mint a napirend előtti fel-
szólalásokban és házszabály vi-
táiban való találékonyság, meg
a sajátmaguk tömjénezésében való
kítartó buzgalom és kerület-biz-
tosítási ügyeskedés.

Valami más kell ahhoz. Tisz-
tán látó értelem és teljes önzet-
lenség, mely engedelmessé teszi
kényszerít az ország és nemzet
felősmert nagy érdekeinek még
saját népszerűségünk árán is;
még akkor is, ha a saját akara-
tunk alárendelése által vezérekből
közkatonnékká degradálódunk.

Most pedig csak az utóbbira:
az önzetlenségre lett volna szük-
ség, mert az értelem, az ország
egyetemes nagy érdekeinek tiszta
és biztos felősmérése, meg volt.
Meg volt a függetlenségi párt
vezérének Kossuth Ferencnek és
csak az hiányzott, hogy a saját
szakállukra vezérkedő közkatónák
erőt tudjanak venni vezér-
kedő és egyéb ösztöneiken.

De nem tudtak. Legalább
idáig nem tudtak. Ugy látszik,
megártott nekik az a sok éljen-
zés, melyet a tavaszi hadjárat
szervezése alatt a különböző
népgyűléseken kaptak. Hiszen
méltóztatnak emlékezni, ahány
népgyűlés csak volt az ország-
ban, mindeniken ugyanazok a
Zoltánok képviselték az ország-
gyűlési függetlenségi pártot. A
jó, a lelkes magyar nép őket
éltette, mert őket látta és ezek
a tisztelt urak megkötyagosod-
tak a sok éljenzéstől. Azt hitték,
hogy az mind az ő becses sze-

mélyüknek szól. Azt a szeretetet,
bizalmat és ragaszkodást, mely
a Kossuth Lajos fiát körülveszi
ebben az országban, és amely
nekik, mint a Kossuth Ferenc
hiveinek kidukált, ők szépecs-
kén bepakolták a saját táskájukba
és most nekik áll feljebb. Ők akar-
ják hazafiságra és a politikai fegy-
verek megválasztására kitanítani
Kossuth Ferencet.

Sőt tovább mennek. Mérhete-
lenelbizakodottságukban nem átal-
lották kitenni Kossuth Ferencet
annak az eshetőségnek sem, hogy
az ő szeplőtelen egyéniségét a
gyanusítás piszkos szavaival illet-
hessék olyanok, akik csak más
férfiak lerángatása árán remélhet-
nek nagyokká lenni. Tessék csak
visszaemlékezni, hogy a Magyar
Szó mennyire kihasználta a Kos-
suth Ferencnek készített visszás
helyzetet!

Azzal pedig, hogy pártjuk
szétesik; elvesztheti nimbusát és
a bizalmat, mely igen nagy mér-
tékben a Kossuth-név kedvéért
jutott ki nekik, ők nem törődtek.

Mit nekik a párt? Csak a
kerület maradjon meg! A kerü-
lete pedig bizonyosan megmarad
annak, aki még Kossuth Feren-
cen is tul tesz hazafiságban!

Hej, pedig nagy lesz a csa-
lódás! Majd meglátják Zoltán
uraimék, hogy a Kossuth-név nél-
kül mennyit érnek ők a kerü-
letben!

Ez az engesztelhetetlenek kü-
lönválásának és külön politiká-
jának a lélektani alapja és ezért

tartom én fogyatékosnak a re-
ményiséget arra, hogy a béke
helyre áll a függetlenségi párt-
ban és annak alapján visszanyer-
jük a törvényhozás munkaképes-
ségét is.

Pedig semmi sem sürgősebb
ma az országban, minthogy a
parlament komolyan hozzáállson
a reá váró feladatok megoldá-
sához.

Az obstrució folytatására pe-
dig ma már még látszólagos ürügy
sincsen, nemhogy komoly ok
volna.

Az obstrució végre is nem
krondorfi víz, a melynek tudva-
levőleg minden nap ott kell lenni
asztalon, hanem kivételes parla-
mentaris eszköz kivételes parla-
mentaris helyzetekkel szemben.
(Lásd: Szilágyi Dezső és Hó-
dossy Imre beszédeit és leveleit.)

Ilyen kivételes parlamentaris
helyzet ma nincs, sőt az a tör-
vényjavaslat is, mely az eddigi
obstrució bevallott okául szol-
gált, visszavonatot és helyet
adott egy másik javaslatnak
olyan tartalommal, a mely 35
esztendő óta soha sem ősmerte-
tett fel kivételes parlamentaris
eszközök alkalmazásának okául.
Elfogadható ürügyet tehát az
engesztelhetetlen harci vágyá-
nak kielégítésére absolute nem
lehet felfedezni.

Még az ország nagyvezír vaj-
dájának, Eötvösnek sem sikerült
ez. Mert az, hogy diszmagyarban
mutakozik-e be egy kormány,
vagy sem, lehet többé és kevésbé

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

A partnerek.

Irta: Diószeghy Mathild.

— Szép vagyok? — Ezzel a kér-
déssel fordult Tivadarné az urához,
amint a tükör előtt állott az öltözé-
két fejezve be. . . Bálba készült, az
athléta bálba, s valóban szép volt. Az
a piros rózsza pedig, mit hajába tű-
zött, abba a hullámos fekete hajába,
még jobban emelte szépségét. De
Ráskay Tivadar morgott mint egy
medve. Ugy látszik, nem volt ked-
vére a felesége kérdése s leányos fris-
sesége.

Nem is esoda, ha a zöldszemű
ördög ült Ráskayba, mert a felesége
— leány nevén Szilassy Borbála —
remek nő, bájos jelenség, s azzal a
piros rózsával fekete hullámos hajá-
ban, igazán észbontó teremtés volt.
Bolondul is utána annyi közt Szeghy
Pista is, pedig Szeghy Pista vőlegé-
nye lett volna egy bácskai nagy föld-
birtokos leányának, de most egy éve
az agarász-bálon találkozott Ráskay
Tivadarnéval s nagyon mélyen talált
a szép asszony csillogó, fekete szemébe
nézni; olyan mélyen, hogy azóta el-
űnt a karikagyűrű a Szeghy ujjáról

s a szép szőke Dezső Margit hiába
várta vissza az ő vőlegényét, Szeghy
Pistát.

Ráskayné csak kacagott az ura
mormogására s évődve mondta:

— Ugye, nem lesz nálam szebb
asszony a bálban, mi? S nevetett
tovább, amint a tükör előtt állott s
gyönyörködött önmagában s boldog
mosoly játszott ajkán, mely azt lát-
szott mondani: én leszek a legszebb
nő! és ő most sem fog szebb nőt
látni mint én, és én azt akarom, hogy
ne is lásson szebbet!

Es igaza volt, Szeghy most sem
látott szebbet, mert a legszebb nő ő
volt e bálban is.

Egy gyors keringő után fáradtan
ült le egy kerevetre. A fiatal embe-
rek azonnal körülvették, de ő alig
hallgatott egyikre, vagy másikra, szó-
rakozottan felelgetett, figyelmét le-
kötötte hozzá közel álló két nő halk
társalgása:

— Szeghyt még nem látom itt,
de hogy el fog jönni, az bizonyos,
hisz itt van Ráskayné a mágnés, ha
tehát most nincs is itt, de jönni fog,
mondá Csörghő Béláné, az egyik nő.

— Nem hallottad, édesem, Szeghy
tudja-e már, hogy a volt menyasszo-
nya, akit e szép, de romlott lelkű,
kacér asszony miatt elhagyott, búsko-
morságban szenved, s azt mondják,

hogy csak egy mentség volna a sze-
gény leány számára: ha Szeghy visz-
zatérne hozzá; s hogy az orvosok is
félíg-meddig lemondtak már róla?

— Tudja, persze hogy tudja. Sté-
pán Jani megmondta neki.

— S mit mondott rá Szeghy?

— Azt, hogy tudja, hogy ő na-
gyot vétkezett az ellen a szegény le-
ány ellen, de ő nem tehet róla, igazán
nem tehet.

— Igaza van, ha azt mondja,
hogy ő nem tehet róla, hiszen nem is
ura ő már önmagának, ez a boszor-
kány egészen rabjává tette. . .

— De nézd csak Karolin, ott jön
Szeghy — szól Csörghőné Lengyel-
néhez — nézd csak, nézd, hogy keresi
a szemével Ráskayné. Most meglátta,
nézd, hogy ragyog fel a szemé, hogy
néz reá! Micsoda szerelmes bolond ez!

— De mit szól mindehez Rás-
kay — kérdez Lengyelné.

— Azt édesem, mond Csörghőné,
hogy bizik a feleségében. . .

A két asszony halkán kacagott
ehéz a kis emberszóláshoz.

Ráskayné halotthalavány lett,
egész testében remegett a nagy felin-
dálástól, mit e két nő szavai okoz-
tak. Fülébe csengett: ő vőlegény
volt, te csábítottad el, te a romlott lelkű,
kacér. A leány buskomor. Az orvosok
lemondtak róla. Es mindennek ő az

oka, úgy mondják. Ő a kacér. Hisz
ő nem is tudta, hogy Szeghy vőle-
gény, most hallotta ezt először és
mégis mindennek ő az oka. Őh! hogy
háborgott a lelke.

Ő nem csábította el Szeghyt. Ő
maga sem tudja, hogy történt az egész.
Csak azt tudja, csak azt érzi, hogy
szereti, nagyon szereti őt. És azt hitte,
hogy ez csak az ő titka, nem tudja
senki, tán még Szeghy sem. Hisz ő
ugy vigyázott szive edes, nagy titkára,
hogy el ne árulja azt. És ime, az em-
berek mégis így beszélnek háta mö-
gött, ilyesmivel vádolják őt.

Őh! hogy fáj a lelke. Szeretett
volna sirni, de nem lehetett, el kellett
rejteti bánatát. Az emberek őt figyelik
és nem szabad látniok lelkének há-
borgását!

Minden erejét össze szedte hát,
s leküzdve felindulását, vidámságot
erőltetett magára s igyekezett elfo-
gulatlan lenni és amikor Szeghy
táncra kérte, oly kedves bájoság-
gal táncolt, mintha valóban semmi
sem történt volna; hisz épp Szeghy
az, akinek nem szabad megtudnia
lelkének bánatát! . . . Nem szabad
megtudnia, hogy ő tudja, hogy Szeghy
vőlegény volt, mert akkor beláthatna
tervébe; tisztába volt önmagával,
tudta mi annak a teendője . . . an-
nak pedig, hogy Szeghy tervébe lás-

jóízű tréfálkozásra kínálkozó alkalom, de még bizalmatlanságra sem elégséges ok, nem hogy az engesztelhetetlen harci készségét igazolná.

Nem elég ok erre a kormányelnök személye sem, melyet Eötvös olyannak jellemzett, mint amelynek egyetlen egy pártban, sőt párttörődékben sincs gyökere. Tréfás beszéd ez is. Nem a személy és annak sympatikus vagy kevésbé sympatikus volta itt a kérdés: hanem a program, amelyet az új kormány adott, a politika, amelyet magáénak vallott. Már pedig ennek a politikának ugyancsak erős gyökerei vannak a magyar közvéleményben, mert hisz' ez a politika bevallottan a Széll Kálmán politikája. Ugyanaz a politika, amelyről utólag a t. ellenzéki urak is a tisztelet és elismerés hangján kezdenek diskurálni.

Bármilyen legyen tehát a függetlenségi mára hirdett értékelésének eredménye, a józan magyar népre csak egy feladat vár: tagadjon meg minden közösséget azoktól, akik az ország egyetemes nagy érdekeit felösmerni és követni nem tudják.

Szirmay István.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Anyakönyvi kinevezés. A belügyminiszter a nagykemencei anyakönyvi kerületbe Szombathy Sándor segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesé kinevezte s öt egyúttal a házasságkötésnél való közreműködésre is felhatalmazta.

(Körjegyzőválasztás. A legényei körjegyzői állásra f. hó 6-án Tóth Miklós trauczonfalvi körjegyző lett egyhangulag megválasztva.

(A gyámügyi fellebbviteli küldöttség f. hó 13-án délután 4 órakor gróf Hadik Béla főispán elnökle alatt ülést tart.

(A vármegyei igazoló-választmány folyó hó 2-án idb. Mecner Gyula elnökle alatt tartott ülésében megvizsgálta a f. hó 8-án megtartott megyebizottsági tagválasztások alkalmával felvett választási iratokat és mi-

son, nem szabad megtörténni, különben nem hinne neki, pedig kell, hogy higgyen.

Az erős lelkű asszonyon nem látszott meg a vihar, mely lelkében dult, de oly kedves bájossággal táncolt, oly csábítóan szép volt, hogy Szeghy még szerelmesebb lett mint volt, s amikor bolondos dolgokat kezdett a szép asszonynak beszélni, Ráskayné csak kacagta s azt mondta: egy szót sem hisz az egészből, különben Szeghy holnap látogassa meg, igen szívesen fogja látni, mert egy kevés beszélni valója lesz vele . . .

— Kevés beszélni valója lesz velem? mondta Szeghy csodálkozva s nem tudta magának megmagyarázni, hogy mi ez, vagy mi akar lenni? De azt már észrevette és érezte is, hogy valaminek történnie kellett Ráskaynéval.

Izgatottan várta hát a holnapi napot, amikor is megkérdezheti az okot . . .

Másnap délután pontban 5 órakor kopogtatott Szeghy a Ráskayné szobájának ajtaján s a megadott engedelemlre belépett.

Ráskayné egyedül volt s mint mindig, most is kedves szeretetreméltósággal fogadta Szeghyt s maga mellett kínálta meg helylyel.

után a megtartott 13 pótválasztás ellen felebbezések nem adtak be, a megválasztott bizottsági tagok mandátumát igazolta.

(Városi közgyűlés. Sátoraljauhely r. t. város képviselőtestülete f. évi július hó 9-én, csütörtökön délután 3 órakor a városháza nagytermében rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Pénzügyi bizottság jelentése az 1902. évi gyámpénztári zárószámadásra vonatkozólag. 2. Valóságügyi miniszter leirata az áll. elemi iskola rendbehozatala tárgyában. 3. Bizottsági jelentés a vízvezeték létesítése tárgyában. 4. Hlavathy Elek közigazgatási jegyző kérvénye szabadság engedélyezése iránt.

(A népies gazdasági ismeretterjesztés és mezőgazdasági házi ipari oktatás szervezete érdekében a földmivélsügyi m. kir. miniszter felhívást intézett a gazdasági egyesülethez, hogy az 1903—1904. év telén rendezendő gazdasági előadásokra és tanfolyamokra, valamint a mezőgazdasági házi ipari tanfolyamokra vonatkozólag szeptember 1-éig részletes tervezet és költségvetést terjesszen föl. A miniszter e tanfolyamokat államsegéllyel hajlandó támogatni és ott, ahol a házi ipari tanfolyamok sikerrel tartattak, ahol tehát kellően képzett munkások állanak rendelkezésre, nem zárkozik el a miniszter attól sem, hogy részükre a tömeges termeléshez szükséges gépeket adományozzon. Házi ipari tanfolyamok oly községben szervezendők, hol a háziipar valamely ágának meghonosítása, a kellő munkaerő, a könnyen beszerezhető nyersanyag, de különösen a készült tárgyak értékesítése által az sikerrel biztosítható.

(A sátoraljauhelyi vízvezeték ügye. A földmivélsügyi miniszter által a sátoraljauhelyi vízvezeték tanulmányozására kiküldött szakértő mérnök — mint értesülünk — Sátoraljauhelyi forrás vidékét behatóan áttanulmányozván, azt vízszegénynek találta, s így a tervbe vett vízvezetéknek így alapon való létesítésétől — sajnos — le kell mondanunk. Ennélfogva a várost esakis feltöltés által lehet vízzel ellátni, amelyet nagyobb számú kutakból kellene majd biztosítani. A szakértő mérnök ez iránt a polgármesterrel megállapodván, az erre vonatkozó tervek még ez évben elkészülnek és így a városnak rég óhajtott vízvezeték és csatornáza a jövő évben remélhetőleg el fog készülni.

Szeghy — mialatt helyet foglalt — mondta:

— Egészen kíváncsi vagyok: hogy valjon mi az a kevés mondani valója? s mit akar maga nekem mondani kedves Bora, azután a különös magavi-selete után, mit az este a bálban tanusított irányomban: mit magamnak higgye el nem tudok megmagyarázni. Annyit érzek, hogy valaminek történnie kellett magával, mert veszélyről itt szó nem lehet. Maga édesem, nem tartozik a szeszélyes nők közé, én magát annyira jól ismerem és tudom, hogy nem csalódom. Maga most is kedves szeretetreméltósággal fogadott engem és mégis Bora, édesem, maga nem a régi egészen . . . De legyen őszinte és mondja meg az okot, ami e változást előidézte magánál . . .

— Vagy talán rólam beszéltek valamit magának? . . . Szavamat adom rá, hogy minden kérdésére őszintén fogok felelni, ha kérdez, csak mondja meg az igazat, az igazi okot?! Azt akarom tudni!

Ráskayné erőt vett magán, hideg nyugalommal beszélt:

— Nagyon téved Szeghy, ha azt hiszi, hogy velem bármi is történt, vagy valaki mondott volna nekem valamit, ami érzelmeim megváltoztatta volna . . . De meguntam a já-

HIREK.

A nyegle tudomány.

— július 7.

Mikor először olvastam — tán ötödik gimnazista koromban — az „Ember tragédiá”-ját, bármily nagy csodálattal és mohósággal gyönyörködtem a remekmű szépségeiben, nagyon bántott a tizenegyedik szín egyik részlete. A Tower és Temze közt jászik ez a szín s azt a rémséges vásárt mutatja be, melyből a mai élet áll. A koresmáros, aki a pihenni leülő fáradt utast elkergeti, a koldus, ki külön engedélyezett iparnak tekintti a koldulást, az anya, aki kész eladni tulajdon leányát s a többiek mind kétségbeesztő, de valódi alakjai a kufár kornak.

De jön egy nyegle, taligán, trombita szóval, tömegtől környezve s megáll a szín közepén és rikolt:

Féltrebb az utból: tisztelet nekem,
Megöszült tudományban a fejem,
Míg a természet titkos kinecsit
Feláramt emyedetlen szorgalommal . . .
Az emberek javára fáradok.
S im itt van a dicső eredmény:
Ez az edények élet elixir,
Melytől megifjúl a beteg, vén . . .

Ez már igazságtalan túlzás, — így gondolom. A tudomány sohasem lehet ily visszataszítóan nyegle. A tudomány nem kínálhatja magát ily szemérmetlenül.

Hiszen sokszor elolvastam Madách remekművét és ezt a helyet mindig rosszul esett olvasnom. Pedig hova tovább be kelle látnom, hogy bizony ez a rész is igaz. A tudomány is nyegle és a megélhetésért, a busás haszonért a tudomány embere is sokszor otromba eszközökhöz nyúl.

Nem mondom, hogy épen minden tudományos életpályán így van. Némelyiknél van megfelelő szervezet az ilyen nyegleségek megbüntetésére és ezáltal lehető megellőzésére. Nem régen olvastam, hogy az ügyvédi gyakorlattól felfüggesztettek egy budapesti ügyvédet, mert — nem lévén gyakorlata — kénytelen volt egy házépítésnél a felügyeletet elvállalni és — ezáltal tette magát büntetésre méltóvá — akikkel e foglalkozása közben érintkezett, mindazoknak átadta név és lakcímét, kérve támogatásukat. Az ügyvédi kamara — he-lyesen — ügyvédhez nemillőnek találta ezt az eljárást.

Ugyan mit cselekednének az olyan ügyvéddel, aki hirlapokban, plakátokon, vagy hordár által osztogatott szálló lapokon kínálgatná magát, hogy pl. váltó ügyekben, vagy házassági váló perekben, vagy birtok-

téket! . . . Ennyi az egész!

— Játékot? — kérte Szeghy csodálkozva. Nem értem magát Bora.

— Igen a játékot. Eh! mert maga is csak játszott és én is csak játéknak vettem s így partnerek letünk . . . Maga adott hitt s én szintén adottam rá, hogy megnyerhessem a játékot; megnyertem ugyan, de már unom, terhemre van. Ennyi az egész! . . .

Szeghy megdöbbenve nézett Ráskaynéra, elsápadt s keserűen mondta:

— U-u-ugy! Ennyi az egész?

— Mindent hittem, csak azt nem, hogy csatlakozzam magában Bora. És még most is mily szívességgel fogadott, mikor a méreg labdacokat készült beadni . . . Lehetetlen is az, hogy maga játszott volna velem, de most játszik, ugy-e? Amit eléggé nem jól teszen.

— Látta Bora, ez nem szép magától, hogy ily utat választ szerelmemet próbára tenni . . . De hát ilyenek magok nők . . . És én azt hittem, hogy maga édesem nem ilyen . . . felülemkedettnek hittem a többi nőknél, és nagyon fáj a csalódás. Nagyon fáj, hogy maga egy tiszta, őszinte érzelmeiből játékot csinált . . . Én nem kérdeztem, maga nem mondta hogy szeret, de hallgatagon is tudtuk, éreztük, hogy nagyon szeretjük egy-

rendezési, vagy nem tudom én miféle ügyvédi munkakörben ő ilyen meg amolyan speciellista?

Más, ugyancsak tudományos pályán pedig ez épen nem szokatlan. És bár az ugyanazon pályán működő egyének — hál' Istennek — nagyobb része nem nyúl az ilyen eszközökhöz, nincsen senki, aki megbírja akadályozni a tudománynak ily megbotrántoztató nyegleségét.

Pedig az eféle nyegleség épen abban a tudományszakban legveszélyesebb, amelyben leggyakoribb. Elvégre perelni, ügyvédhez fordulni nem életszükséglet. De a betegeknek az orvosi tanácsra elkerülhetetlen szükségük van. És ha a róssz ügyvéd meg nem engedett eszközökkel keze közé kaparint is valami jámbor igazságkeresőt, még az sem kiheverhetetlen baj. Van fellebbezés, van perújítás, végrehajtás korlátozása, megszüntetésére irányuló kereset, kártérítési kötelezettség, amikkel a becsapott ember ugyahogy segíthet magán. Sőt ha nem segíthet hát — akkor is olyan épkezláb ember marad, mint azelőtt volt.

Am akit kuruzslók megrontanak annak nemesak vagyona csorbul, egészsége, élete tönkre mehet. Ami mégis csak drágább, fontosabb, az állam védelmét is jobban megérdemli minden vagyonnal.

Hogy esik az mégis, hogy az állam és az ő közgei elnézik, hogy nyíltan pusztítson a tudomány ilyenféle szörnnyű nyeglesége. —s.

Julius hó elsejével új előfizetést nyitottunk lapunkra; kérjük azon t. olvasóinkat, kiknek előfizetése ezen a napon lejárt, nemkülömben azokat, kik az előfizetési díjjal hátrálékban vannak, hogy a már küldött utalványok felhasználásával az előfizetést megújítani, illetőleg a hátrálékot beküldeni sziveskedjenek.

A fürdőidény alkalmából megkeresésre lapunkat t. előfizetőinknek utána küldjük.

Tisztelettel:

A kiadóhivatal.

— Gazdát cserélt gyógyszerár. Polányi Dezső homonnai gyógyszerárát Fábán Arnold okl. gyógyszerész vette tulajdonába.

— Halálozások. Özv. Sziráky Árpádné szül. Várady Fekete Borbála folyó évi július 4-én, életének 69-ik évében Zsaró-tanyán elhunyt. Temetése f. hó 6-án ment végbe az

mást . . . Tiszteltem magában a nőt; tiszteltem tartózkodását, mert tudtam azt, hogy el fog jönni, el kell jönni azon időnek, amikor beszületés uton is boldogok lehetünk . . . Annál jobban fáj hát ezen rossz tréfája . . . Mert ha ok nincs, akkor tréfál. Hogy mi az ok? most már követelem, hogy megmond! Tudni akarom a valót?! . . . s folytott, remegő hangon mondta: vigyázz, ha megesszál! Nem tudom mire volrék képes . . .

Ráskayné halálsápadt volt, alig bírta leküzdeni lelke fájdalmát. S ha Szeghy lelkébe láthat, szívére ölelte volna őt, ahelyett, hogy mint később tevé, megvetéssel forduljon el tőle . . . De Bora erős lelkű nő volt, s nem engedett Szeghynek lelkébe tekinteni s erős gunyval mondta:

— Ugy látszik, maga nehezen ért meg engem s még egyszer kénytelen vagyok ismétlni: hogy kötötünk vége minden játéknak . . . mert én az egészet csak játéknak tekintetem, tehát csak partnerek voltunk, mint mondanám is már. A játékot én nyertem meg, amint látom — szólt s halkán, gunyosan nevetett.

— S ez az, amit meg akartam magának mondani Szeghy. Remélem, megértett?

(Vége köv.)

ev. ref. vallás szertartása szerint az alsó-bereczkii sírkertben. *Schultz* József zsaró-tanyai birtokos, akit fiának öngyilkosságával csak napok előtt ért érzékeny csapás, az elhunytban anyósát gyászolja. A család a szomorú alkalomból a következő gyászjelentést bocsátotta ki: A legmélyebb fájdalommal tudatjuk, hogy a szerető jó édes anyja, a legjobb nagyanya, testvér, anyós és igaz rokon, özv. *Szirákypárné, szül. Várady Fekete Borbála* f. évi július hó 4-én este 7 órakor, életének 69 évében meghalt. A felejthetetlen halott földi maradványa f. évi július hó 6-ik napján. d. u. 4 órakor helyezték örök nyugalomra a Zsaró-tanyáról az ev. ref. vallás szertartása szerint az alsó-bereczkii sírkertben. Zsaró-Tanya, 1903. július hó 5-én. Béke poraira! *Literáty Istvánné, szül. Szirákya Bella* gyermeke, *Schultz Sándor, Aurél, József, Thekla*, férjhezett *Olchváry Lajosné, Schultz Etelka* unokái, illetve unoka veje, özv. *Losonezy Farkas Károlyné, szül. Várady Fekete Zsuzsanna, Szirákya Gyuláné, szül. Várady Fekete Anna* testvérei, *Schultz József, Literáty István* vejei, *Losonezy Farkas Kálmán, Szirákya Barna, Pál, Anna*, férj. *Schultz Józsefné, Szirákya Vilma*, férj. *Nagy Péterné*, unoka öcsesei, illetve unoka hugai. — *Zachariás Vince*, vajdácskai gör. kath. tanító, f. évi július hó 5-én, életének 65-ik évében Vajdácskán elhunyt. Az öreg tanítót a tanügy körül szerzett érdemei elismerésül nagyobb kitüntetés is érte. Temetése július 7-én volt.

— **Villámütés.** Folyó hó 6-án délután óriási vihar vonult keresztül városunkon. Délután 4 óra tájban még derült volt az ég, forrón sütött a nap. Egyszerre, rövid néhány perc alatt sötét fellegek borították be az ég kék kárpitját. A hirtelen kerekedett óriási északi szélben ijesztő módon kavargtak a felhők, majd első-tétült és megeredt az eső oly erővel, hogy rövid idő alatt pataként hömpölygött a víz az utcákon. A nagy zuhogás közben folyton cikázott a villám s közben háromszor le is ütött. Az iszonyu dörgésből, mely sok helyütt a házak ablakait is megszakította, következtetni lehetett, hogy a villámütés a közelben történt. Ugy is volt. A villám a kegyesrendiek klostromába ütött, az épületnek abba a részébe, ahol a főgimnázium tanárainak lakosztálya van. Előbb néhány szobát járt át, majd a folyosókon futott végig és megrongálta a nemrég felállított villanyvezetéket. Az étkezőben is megromlott a villany vezetéke. A villámütés alkalmával a főgimnázium egyik tanára lakosztályában volt, szerencsére azonban az ijedségen kívül nagyobb baj nem érte. A klostrom közelében lakók az irtózatosságot csattanás után hirtelen azt hitték, hogy a villám a toronyba ütött, ami még nagyobb kárt és veszedelmet okozhatott volna. A kegyesrendi-ház így is tetemes kárt szenved. — Azután még a petróleumgyár és villanygyár kéményeibe ütött le a villám, ahol minden nagyobb baj előidézése nélkül a villámhárítókön lefutott.

— **Majális Borsiban.** A helybeli gyártelepi dal- és önképzőkör f. hó 5-én nagyszabású tánccsalogat rendezett hg. *Windischgrätz* borsii erdejében. A mulatság napján a kora reggeli órákban a gyártelepi zenekar ébresztő zenével járta be a főbb utcákat. Délelőtt az erdőben különféle játékok zsákfutás, labdadobás stb. voltak, míg délután 3 órakor kezdetét vette a táncvigalom. A mulatságra a reggeli órákban, valamint 2 órakor a gyártelepi, 1/3-kor pedig a nagy állomásról különvonatok szállították a mulatság színhelyére a kirándulók felbecsülhetetlenül nagyszámu tömegét. Az idő általában kedvezett a mulatságnak, mely egyike volt és marad a majális-szezon legnépesebb mulatságainak. Este nagyon sikerült, szép tűzijátékot rendeztek a Bodrog tulsó partján, mely sokkal impozánsabb,

szébb és többit mutató volt az ilyen szabadban rendezett, eháblonos tűzi játékoknál, mint melyet pl. a tavalyi hatfai tánccsalogatón láttunk. A táncvigalom is eleven kedélyhangulatban folyt le. 1/2 órák után az Ujhelyből kirándult közönség a készen álló külön vonaton visszautazott Sátoralja-Ujhelybe. Azonban a tánccsalogatás még ekkor nem ért véget, a gyártelepi és a cigány zenekar egészen virradtig huzta az ottmaradtaknak. Ki kell emelnünk az étel- és italneműek feltűnően jutányos voltát.

— **Nyilvános számadás.** Az erdőbényei tűzkárosultak javára Sátoralja-Ujhelyben 1903. évi június hó 27. napján rendezett műkedvelői előadás alkalmával a bevétel volt 3319 K. 80 fill., a kiadás volt 1215 K. 52 fill. s így a tiszta jövedelem 2104 K. 28 fill., mely összeg a tokaji járás főszolgabírájának, mint a segélyező-bizottság elnökének elküldetett. — Felülfizettek: Ó kir. fensége *Stephania gf. Lónyay Elemérné* 300 K. — gr. *Almássy Tassillo*, br. *Waldbott Frigyes*, br. *Waldbott Frigyesné*, gr. *Wallis Gyuláné*, gr. *Hadik-Barkóczy Endre* 100—100 K. — Gr. *Hadik Béla* 40 K. — Br. *Schell Ferenc*, *Ambrózy Nándor*, Z. *Moskovitz Géza*, *Stépan Aladár* 20—20 K. — *Borsay Miklós* 18 K. — *Wiczmandy Ödön*, ifj. *Péchy Andor*, dr. *Psépy Tihamér*, *Kinesessy Péter* 10—10 K. — *Szukuray Lénárd*, *Gortvay Aladár* 6—6 K. — *Szánky Nándor*, *Staut József* 5—5 K. — Dr. *Widder Márk* 4 K. — Dr. *Ferenczy Elek* 2 K. — *Schön Sándor* és *Társas* cég az általa kölesön adott, de megrongálódott posztó árából a jótékony célra való tekintettel 96 K. 20 fillért elengedett. — A jövedelemhez még valószínűleg hozzá fog járulni a Sátoraljaújváros pénztárába befizetett 100 K. díj. — A rendező-bizottság mindazoknak, kik a műkedvelői előadásban szerepelni s ezáltal az elért szép anyagi sikert előmozdítani szivesek voltak, nemkülönben azoknak, kik felülfizetésekkel a tiszta jövedelmet gyarapították, hála köszönetét fejezi ki. Sátoraljaújváros, 1903. évi július hó 6-án. *Dokus László*, a rendező-bizottság pénztárnoka.

— **A közegészség és köztisztaság érdekében** intézkedett legújában a rendőrkapitány. A városi főorvos előterjesztésére ugyanis elrendelte, hogy az összes közhelyek és a bérkocsi-állomás fertőtlenítsenek. Akik ennek a rendelkezésnek a legrövidebb idő alatt eleget nem tesznek, a fennálló közegészségügyi és köztisztasági törvények értelmében a legszigorubbann fognak büntetetté. Mindenkit, akit ez a helyes és a nagy meleg beálltával felelte szükséges rendellet illet, különösen pedig a külvárosi háztulajdonosokat a helyen is figyelmeztetünk, hogy az új rendelkezés értelmében eljárni ne késsenek.

— **Dunky fivérek** es. és kir. udvari fényképészek helybeli műtermékben f. hó 11-én (szombaton) és 12-én (vasárnap) d. e. 9-től 12-ig; és d. u. 2—5-ig fognak felvételeket eszközölni.

SZINHÁZ.

** **Színészeti Komjáthy** János kassai színházgató kérte a tanácsot, hogy a színi szezon változtatassék meg és a téli előadások alól mentessék fel. A tanács még nem döntött e kérdésben, mert a kérvényt kiadta a színházi bizottságnak véleményezés végett. Helyesen is tette, hogy nem döntött, mert egy áramlat van, a mely a téli szezon fenntartását fogja követelni, úgy, hogy ha másként nem lehet, csak a dráma-társulat jöjjön át télen. Ezen kívánság nagyon jogos és helyeselnék, ha a színházi bizottság is elfogadná ezen állapotot.

Közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Tekintetes szerkesztő ur!

Tisztelettel kérem, sziveskedjék becses lapja legközelebbi számában

helyet szorítani a következő soraimnak is.

Olvasva Rác János körjegyző urnak a „Zemplén” július 2-iki számában közölt és személyemmel foglalkozó sorait, önkéntelenül is azon meggyőződésre jutottam, hogy a nevezett körjegyző ur vagy félrevezetni akarja a lap tisztelt olvasóközönségét csunya koholmányokkal, vagy pedig említett sorait nem ő, hanem felkérésre egy jó barátja fogalmazta és azokat ő csak úgy nagy uriasan át sem olvasva, írta alá. Tertium non datur. Miért? Mert légből kapott azon állítása, hogy én vele valamikor bárminő irányban is megállapodtam volna a bírói állásra jelölendő iránt, avagy Czap Pétert a közönség nézve vele együtt károsnak tartottam volna; mert velem együtt tudja minden tanult ember, hogy a közönségnek, illetve a főszolgabíró urnak ezer módja van, ha a nevezett választó olyan volna, a bírói állásáról leendő eltávolítására, illetve letételére. Ugyanazért teljesen hiszem, hogy a nevezett körjegyző ur midőn a „Zemplén”-ben neve alatt közölt ezen koholmányokat olvasta, maga is csodálkozott azokon. Attól pedig, hogy én, — mikép állítja, — a bíróválasztás előtti napokon Terebesen vele történt találkozás alkalmával nem adtam előtte kifejezést nézeteimnek, Czap Péter elleni álláspontomat, a nevezett körjegyző uron kívül, józan észszel senki sem magyarázhatja ki, aki tudja, hogy a közönségi bírói állásra a törvény értelmében nem Rác János körjegyző ur, de a járási főszolgabíró ur szokott jelölni, következésképpen ilyen dologban az ügy fejével s nem a lábával kell tárgyalni.

Aki olvasta a nevezett körjegyző urnak azon állítását, hogy „a megelőző bíróválasztásnál elég okot adott Czap Péter arra, hogy a főszolgabíró ur öt semmi esetre se kandidálja,” nem ismerve ezen választás lefolyását, könnyen azt következtethetné aból, hogy ezen választópolgár valami rettenetes, valami törvénytelen dolgot cselekedett. Pedig nem így van. Hogy nevezett körjegyző ur állításai mennyire nélkülözik a tiszta igazságot, tisztelettel kérem a tisztelt olvasóközönséget, ítélje meg teljes higgadsággal, vajjon azon körülménytől, hogy a nevezett választónak nagy pártja volt azon a választáson; továbbá abból, hogy pártja a törvény és a tisztesség határain belül esedezni bátorkodott a jelen volt főszolgabíró ur előtt, kérvén őt arra, hogy ne egyet, hanem a törvény értelmében hármat és azok között Czap Pétert is jelölje a bírói állásra és mert e kérelme nem talált meghallgatásra, ott hagyván 4—5 választót, a helyszínről eltávozott minden választás nélkül: lehet-e, szabad-e okot kovácsolni Czap Péter mellőzésére a jelen választást illetőleg? Ilyen cselekedet sem nem méltányos, sem nem igazságos, de kegyetlenség akkor, amidőn betöltése felelte kívánatosnak mutatkozik a választás napján és általam esetelt okoknál fogva is bűn, ha azok részéről jön, akik hivatva egy közönség békéjét és egyetértését előmozdítani.

De Czap Péter mellőzésének oka nem is az ő állítólagos káros voltában, nem a régi választáson tanúsított magaviseletében, hanem egészen más, magántermészetű dologban keresendő; hisz nyílt titok, mikép ő mindkét választáson mellőztetett volna a legpéldásabb magaviselete mellett is, mert mellőzését mindkét esetben a Terebesen megtartott konferencia határozta el. S mi választók, akik a személyi politikának ellenségei és a közönség békéjének és egyetértésének barátai vagyunk, a csatát elvesztettük, de azért teljesen nyugodtak vagyunk; hisz az ő-kor történelmének tanúsága szerint ludak is győztek valamikor, de csak egyszer; másrészt azért, mert az új bíróban meg van a garanciánk arra nézve, hogy ő képes is, akarja is a nevezett körjegyző által sárba huzott béke s egyetértés szekerét kemény talajra kivezetni;

azon szekeret, amelynek sárba huzásában a nevezett körjegyző urnak fáradságtalan társa volt azon uri nő is, aki az új bíróválasztás előtt azzal dicsekedett nálam a saját házamban, hogy „ő már rábeszélte a főszolgabíró urat, aki megígérte és kezét is adott neki arra, hogy Czap Pétert jelölni nem fogja.” Bár jól tudom, hogy ezen igazság felemlítése kissé kínosan is érintendé a nevezett körjegyző urat, kénytelen vagyok kijelenteni, hogy ez nem „pletykaszerű alak,” ez bebizonyítható tény, amelyet senki, még a nevezett körjegyző ur sem képes eltagadni. Hogy pedig nevezett körjegyző urat mint tájékozatlant rávegyem a „pletykaszerű alak” ismeretére, más mód hiányában ez uton közlöm vele, mikép „pletykaszerű alak” a nevezett körjegyző ur azon eljárása, mely szerint ő azon hirt, amelyet bizonyos, állítólag üldöztetésemtől félt ember mások elbeszélése nyomán, avagy talán a maga személyének előtérbe toléása céljából közölt vele, anélkül, hogy annak alaposságáról meggyőződött volna s a helyett, hogy arra az érdekelt szomszédjának és addig barátjának figyelmét felhívta volna: falusi vén asszony módjára tovább vitte. Vegye tudomásul a nevezett körjegyző ur, hogy nálam nem minden eladó, és hogy én — mikép ő Czap Pétert ő-kori tetteiért — senkit sem szoktam üldözni, mert az gonosz lelkek tulajdona.

Végre a nevezett körjegyző ur ahelyett, hogy a „Zemplén” június 24-iki számában közölték folytán a vádak bebizonyítására s illetve magyar emberhez illően kuforrások közlésére törekedett volna válaszában, kifogásolja, hogy én csak négy hét múlva s nem a bíróságnál kerestem elégtételt magamnak. Ugy látszik, a nevezett körjegyző ur nem képes itélteni. Nem az a fő dolog, hogy mikor, hanem hogy mit és mikép. Hogy nem a bíróságnál kerestem elégtételt magamnak, azt már előbbi nyilatkozatomban megmondtam; s hogy ezt csak négy hét elmúltával tettem, ennek oka ebben keresendő, mert vártam, hogy a nevezett körjegyző urnak lesz bátorsága nemcsak személyemet sértő alaptalanságok kimondására, hanem többszörös, szóbeli és írásbeli felszólításaim után azoknak bebizonyítására, illetve kuforrásuk közlésére is. S miután azt sem akkor, sem jelen válaszában nem tette, kijelentem, hogy a „Zemplén” június 24-iki számában közölt nyilatkozatomat — nem félve a bíróság ítéletétől, amelylyel ijeszt engem, mikép falusi szülők síró gyermekeiket öreg koldussal, — egész terjedelmében ezuttal is fenntartom s kijelentem, hogy nevezett körjegyző urnak bárminő alakban közlendő támadásait ezentul válaszra méltatni nem fogom.

Még egyet! Minden algyimasiumi tanuló tudja, csak Rác János körjegyző ur az ismeretlen e téren, hogy a „tiszteletendő” cím a papnövendékek s nem a parochus-lelkészeknek a címe. Nagy-Ruszkán, 1903. jul. hó 30.

Alázatos szolgája:
Szabados Mihály,
gör. kath. lelkész.

NYILT TÉR.*)

Értesítés.

Értesitem a tisztelt közönséget, hogy a Dr. Fried Lajos ügyvéd ural fennállott társirodai viszony megszűnt, ügyvédi irodám azonban tovább is a társiroda helyiségeiben marad.

Kitünő tisztelettel:
Sátoralja-Ujhely, 1903. jul. 7.

Dr. Róth József.

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Kiadótulajdonos: **Éhlert Gyula.**

Gognac eladás.

A tarzali m. kir. vinczellériskola az 1897. évben saját boraiból főzött, nagyobb mennyiségű cognac készletét palackonként, esetleg hordókban eladásra bocsátja és pedig a következő áron:

egy drb. 0-35 lit. palack cognac ára 2 kor. 20 fill.
" " 0-70 " " " " 4 " 20 "

Ezen árakban a palackok értéke és a csomagolás is bennfoglaltatik.

Hordóbani eladásnál egy liter cognac ára 5 kor. 70 fill., a hordóért literenként 8 fillér fizetendő.

Postai szállítással 4 drb. 0-35 literes, vagy 2 drb. 0-70 literes palacknál kevesebb nem küldetik.

Tarzal, 1903. június 29.

Íz igazgatóság.

Bérbeadó.

Rudabányácskán ez év október 1-jétől 6 évre egy tagosított 163 m. holdas birtok, melyből 109 hold szántó (laza agyag búzatermő), rét 8 hold, legelő 42 hold, melyből legalább 12 hold szántófölddé átalakítható, 3 hold kert s elegendő gazdasági épületek, továbbá a legeltetési jog egy 312 holdas erdőben.

Közelebbi felvilágosítást ad a tulajdonos **Fáy Ödön**, cs. és kir. huszárcapitány **Feketealom** via Brassó.

Bérbeadó birtok.

A nagy-dobrai és tót-kajnyai birtokok f. év őszétől bérbe adatnak.

Egyébnemű felvilágosítást ad **Leonhard Forner** (Teschen-Schlesien)

Vasuti menetrend.

Évényes 1902. október 1-től.

Indul Ujhelyből:

Budapest felé

Reggel gyors v. postával	7 óra 28 perc.
Délután személy v.	12 óra 13 perc.
Délután gyors v. postával	4 óra 02 perc.
Este vegyes v. postával	9 óra 10 perc.

Kassa felé

Reggel személy v. postával	7 óra — perc.
Délután személy v. postával	1 óra 15 perc.
Este személy v. postával	8 óra 32 perc.

Mező-Laborcz felé

Reggel vegyes v. postával	7 óra — perc.
Délután személy v. postával	1 óra 35 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.

Csap felé.

Reggel vegyes v. postával	7 óra 39 perc.
Délután gyors v. postával	1 óra 10 perc.
Délután személy v. postával	4 óra 46 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 39 perc.

Erkezik Ujhelybe:

Budapest felől

Reggel vegyes v. postával	6 óra 33 perc.
Délután gyors v. postával	12 óra 45 perc.
Délután személy v.	4 óra 15 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 09 perc.

Kassa felől

Reggel személy v. postával	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	2 óra 52 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.

Mező-Laborcz felől

Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	3 óra 30 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.

Csap felől.

Reggel gyors v. postával	6 óra 50 perc.
Délután személy v. postával	11 óra 53 perc.
Délután gyors v. postával	3 óra 41 perc.
Este vegyes v. postával	7 óra 56 perc.

Szerdán és szombaton reggel 3 óra 47 perccor tehervonat személyszállítással közlekedik Kassára. Erkezik Kassára 7 óra 50 perccor.

Sátoralja-Ujhely nyomtatott a »Zemplén« könyvnyomtató intézetében.

695/1903. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a sauhelyi kir. járásbíróságnak 1902. évi V. I. 230/1. számú végzése következtében Dr. Pick Jenő ügyvéd által képviselt Hernych János és fia wildenschwertli cégéjére Katz Vilmos helybeli lakos ellen 260 K. s járulékaik erejéig 1902. évi ápril. hó 16-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülőglalt és 1128 koronára becsült következő ingóságok u. m.: bolti állványok, kendők, vászonneműek stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a sauhelyi kir. járásbíróság 1902. évi V. I. 230/8. számú végzése folytán 15 korona 40 fillér. tőkekövetelés, ennek 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 41 kor. 27 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig S.-A.-Ujhelyben alperes üzlethelyiségében leendő eszközésére 1903. évi Julius hó 9-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzre és melletti, a leg-többet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el tognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülőglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés, az 1-81-évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sauhelyben, 1903. évi június hó 20-án.

Fejér Zoltán, kir. bir. végrehajtó.

Mindenféle bel- és külföldi friss töltésű ásvány- és gyógyvizek, valamint forrás termékek kaphatók:

HAZAI H.

Ásványvíz kereskedésében (kis piac)

A vidéki n. é. közönséget saját érdekében kérem, esotleges szíves megkereséseiket pontosan nevemre **Stark M á t y á s** ezimezni.

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásáért kezességet vállalok.

Vasuton való költöztetésnél a butorköcsi használata díjmentes.

A FÜZÖK PÓTLÓJA

Nincs meg benne azon hátrány, mint a fűzőkben, a Platinum pálcák elhívhatók s könnyen mosható.

Tökéletesíti a testalkatot, teljes kényelmet ad, nem gátolja a fejlődést.

Angol patent, orvosi tekintélyek legmelegebben ajánlják. Színek: fehér, szürke és drap. Megrendelésnél a Schlussbőség mérvadó. Ára 10 kor. Egyedüli főraktár Felső-Magyarországon csak nálam.

Egyszersmind ajánlom saját gyártmányu keztüimmet, glacé, óz, szarvasbőr, valamint szövött nyári keztüik a legolcsóbbtól a lehető legfinomabbig, dus választékban raktáron tartom.

Mindennemű kötszerek, orvosi műszerek, betegápolási cikkek és gummi áruk.

Valódi párisi különlegességek titoktartás mellett

Blumberg S. E., Kassa,
keztüis és műkötszerez.

Tk. 1841/1903. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A varannói kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwarz Ignác végrehajtónak Sztredni Jánosné szül.: Sceserba Ilona végrehajtást szenvedő elleni 117 kor. 66 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a varannói kir. bíróság) területén lévő a T. Jesztreb község határában fekvő a tjesztrebi 43. sz. tkben A I. 1-13. sorsz. elfoglalt 103 hrsz. 945 1/2 ölet tevő Kompurnicza na Kucze szántóból 150. hrsz. 1092. ölet tevő nisznye porvazki szántóból 209. hrsz. 496. ölet tevő lokosorká niszje Liszkoveho jorku szántóból 238. hrsz. 1096. ölet tevő Zola szántóból 259/a. hrsz. 1335. ölet tevő honiczko Liszok szántóból 315. hrsz. 1902. 1/2 ölet tevő sztradne hone Tomeskov sz. szántóból 342. hrsz. 1358. ölet tevő Osborne szántóból 374. hrsz. 1471. ölet tevő Dluhé zseme ruhótó szántóból 417. hrsz. 650. ölet tevő Uhrinova Kemence szántóból 460. hrsz. 303. 1/2 ölet tevő pod Komeyc szántóból 505. hrsz. 738. ölet tevő Dolinki szántóból és ezen 1/2 urb. telekhez tartozó közös legelő és erdőből járó 1/2 részről végrehajtást szenvedett nevén irt 1/6 részre nem különben Szoták Mihály, Szoták János, Sztredni János, Petró János, és Tirpek András társtulajdonosok nevén irt 1/6 részre az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében 306. ker. kikiáltási árban a. c. 5. ol. öv. Szoták Mihályné szül. Pitra Anna javára bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül továbbá a t. jesztrebi 91. sz. tkben A I. 1. sorsz. al. foglalt 66. hrsz. térméret nélküli 51. sz. ház és udvarból és 61. hrsz. térméret nélküli belsőszégből végrehajtást szenvedett nevén irt 1/4 részre és Szoták Mihály, János, Sztredni György, Sztredni János, Donkovic János és Borunstei Dávid társtulajdonosok nevén irt 1/4 részre a c. 3. ol. bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében 380. koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi augusztus hó 4-ik napján d. e. 10 órakor Tot-Jesztreb község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 30 k. 60 fill. és 38 koronát bánatpénzül készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság, mint tkvi hatóság.
Varannón, 1903. évi június hó 27-én.

Lovik,
kir. albiró.